

[Albertsen.]

anvende den definition, som jeg tror stammer fra Hartvig Frisch, om kulturvaner. Jeg har aldrig bemærket, at der skulle indføres særlige forbehold i form af, at det var beskedne vaner eller billige vaner. Jeg har betragtet det som vaner i almindelighed. Der er jo også en anden fortolkning, den, at man karakteriserer kultur som menneskets beherskende tilegnelse af det fra naturen givne. Jeg vil overlade til hr. Johan Asmussen at vælge den, han foretrækker. Jeg mener ikke, det forbehold, som hr. Johan Asmussen tog, skal medtages.

**Morten Lange:** Spørgsmålet om en eventuel regulering og nivellering inden for kollegiebyggeriet, hvad angår prisudjævning, blev nævnt et par gange. Jeg vil derfor gerne med det samme skynde mig at anføre, at det bliver der dog nok ikke megen basis for foreløbig, for næsten alt det kollegiebyggeri, som ikke er bygget for fondsmidler el. lign., er jo af så ny en opførelsesdato og så dyrt, at der ikke er meget, der skal udlignes, hvis vi sammenligner med de interessante udligningsforslag, man synes at ville vedtage for det øvrige boligbyggeri. Kollegiebyggeriet må jo foreløbig siges i hovedsagen at høre hjemme i den dyre ende og endog i vid udstrækning i den ende, som vi alle sammen er mere eller mindre enige om er for dyr. Meget af kollegiebyggeriet er sket netop under de allerhøjeste rentevilkår, selv om vi altså har firet lidt på det ved at putte lidt statsmidler ind. Men jeg kan ikke se, der bliver meget basis for udligning.

Og så endelig i anledning af den lidt aggressive stil, som undervisningsministeren anvendte over for min bekymring vedrørende eventuelle nedadreguleringer af et tal, som skulle være fleksibelt. Det foreforekommer mig, at ministerens hukommelse må være usædvanlig kort, for det er jo dog næsten efterhånden en årlig begivenhed, at man — skønt tingene er nået så langt frem, at de næsten er slået fast på finansloven — får en encyklika om, at nu skal der barberes hist og her, og det kan altså ikke ske for de lovmæssigt bundne udgifter, men for alt andet. Derfor er jeg interesseret i ikke at ødelægge fleksibiliteten, men

tværtimod at sørge for, at vi får dette lovforslag ekspederet på en sådan måde, at hvis regeringen af den ene eller anden grund ikke overholder kvotaen næste år — det bliver vi nødt til at slå fast — så må man til gengæld overskride kvotaen eller mere end overskride den det følgende år.

Den slags ting kan lægges fast, men ministerens glømsomhed må være ganske overordentlig alvorlig, hvis han ikke kan huske, hvordan det er gået i det høje ting i de sidste 4-5 år. Det har været en tilbagevendende forestilling, at man har taget en nedskæringskniv og barberet på alt det, der ikke var lovmæssigt bundet, det har ikke mindst været på ministerens eget område, så det skulle ikke være så forfærdelig svært for ham at huske.

**Johan Asmussen:** Det glæder mig på en måde, at man også i ministeriet har været lidt i tvivl om, hvorvidt det var byggeindekset, man skulle bruge til regulering af tilskuddet til møbler o. s. v. Jeg er ganske enig i, at det almindelige pristal antagelig ikke er nogen rigtig målestok. Nu har jeg meget lidt forstand på pristal, men der indgår dog i beregningen af pristallet sikkert også nogle tal og oplysninger, der vedrører netop indkøb af møbler og den slags ting, som falder ind under dette. Jeg ved ikke, om man ikke kunne tænke sig at bruge den del af pristalsmaterialet, som formodentlig foreligger på dette område, som grundlag for en indeksregulering af disse tilskud.

**Undervisningsministeren (K. B. Andersen):** Jeg vil gerne til hr. Johan Asmussen sige, at det er muligt, vi kan komme den vej frem, men det må vi altså se lidt nærmere på; det er ikke ideelt, det, vi har sat op, det har jeg ganske klart givet udtryk for.

I anledning af de bemærkninger, der er faldet om lejebeløbene, må jeg sige, at jeg synes, det er noget, vi må drøfte i udvalget, for det er jo af mange grunde ikke det samme som andet byggeri. Hvis vi er interesseret i en bestemt standard på kollegier, for at man virkelig kan sige, at vi bygger med fremtiden for øje, er det vel næsten ikke rimeligt, hvis en gruppe unge under uddannelse kommer og siger: ja, vi er ikke interesseret i det, vi vil hellere have noget,